

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Z. K.**, zastoupeného Mgr. Janem Boučkem, advokátem se sídlem Opatovická 1659/4, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2020, č. j. MHMP 1837947/2020, sp. zn. S-MHMP 193788/2020/STR, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 9/2021, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Žalobce (dále „navrhovatel“) se domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 9/2021, o žalobě proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo vydáno společné územní rozhodnutí a stavební povolení pro stavbu „Rezidence Nové Modřany“.

[2] Návrh odůvodnil tím, že dne 1. 2. 2021 podal žalobu a návrh na odklad vykonatelnosti správního rozhodnutí, druhý z uvedených návrhů však městský soud z nezákonných důvodů zamítl a ve věci samé doposud nerozhodl. Přestože je věc připravena k rozhodnutí, z vyjádření městského soudu lze mít za to, že se jí bude zabývat až v roce 2023. V této době již stavba bude dokončena a navrhovatel proto v postupu soudu spatřuje neúctu k jeho vlastnickému právu. V době, kdy bude o věci rozhodovat, již nebude možné dosáhnout nápravy zásahů do životního prostředí, ke kterým v důsledku výstavby dojde. Navrhovateli přitom v jejich důsledku vzniká nemateriální i materiální újma (zhoršení podmínek životního prostředí v lokalitě, kde žije, snížení hodnoty jeho nemovitosti).

[3] S ohledem na výše uvedené má pro něj věc zvýšený význam a je nesrovnatelná s jinými věcmi vedenými u senátu 5 A Městského soudu v Praze. Připojil i odkaz na nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1230/21. Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud určil městskému soudu lhůtu pro rozhodnutí.

[4] Městský soud ve vyjádření k návrhu shrnul svůj procesní postup, kterým dovedl věc do stavu, kdy je připravena k rozhodnutí. Poukázal na skutečnost, že se jedná již o druhý návrh navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Zdůraznil, že se řídí zákonným pravidlem, podle kterého mají být věci zásadně vyřizovány v pořadí, v jakém soudu došly, s výjimkou přednostních věcí podle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), o kterou však v nynějším případě nejde. V současné době senát vyřizuje věci napadlé v roce 2019.

[5] Podotkl také, že institut určení lhůty podle § 174a zákona o soudech a soudcích neslouží k tomu, aby byly přednostně vyřizovány věci těch navrhovatelů, kteří se nejhlasitěji ozývají. Důvodem pro přednostní vyřízení věci není bez dalšího ani to, že je věc pro navrhovatele významná.

[6] K poukazu na náleží Ústavního soudu ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 1230/21, uvedl, že jím bylo zrušeno usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2021, č. j. 5 A 12/2021 - 89, kterým nebyl ve skutkově stejné věci přiznán žalobě odkladný účinek, a to pro nedostatečné odůvodnění. Z uvedeného nálezu však nevyplývá, že by daná věc měla být významnější a měla by být proto přednostně projednána. Poukázal pak na usnesení Ústavního soudu ze dne 31. 5. 2021, sp. zn. II. ÚS 1359/21, kterým Ústavní soud odmítl stížnost v obdobné věci týkající se odkladného účinku, neboť v této věci bylo již usnesení o odkladném účinku dostatečně odůvodněno a právní závěry nebyly shledány jako nepřijatelné.

[7] Návrh na určení lhůty považuje za nedůvodný a navrhuje jeho zamítnutí.

II. Podstatný obsah spisu městského soudu

[8] Navrhovatel podal dne 1. 2. 2021 u městského soudu žalobu proti rozhodnutí žalovaného a návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, oba návrhy byly odůvodněny a bylo z nich patrné, čeho se navrhovatel domáhá. Současně sdělil, že nesouhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. K podání mj. přiložil plnou moc prokazující zmocnění Mgr. Boučka k zastupování navrhovatele a napadené správní rozhodnutí. Dne 2. 2. 2021 navrhovatel uhradil soudní poplatky v celkové výši 4 000 Kč. Městský soud následně přípisem ze dne 5. 2. 2021 informoval navrhovatele o složení senátu a poučil jej o možnosti namítat podjatost. Stejně tak informoval a poučil žalovaného, kterému dále zaslal žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku k vyjádření a vyzval jej k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání v intencích § 51 s. ř. s. Dne 12. 2. 2021 bylo soudu doručeno vyjádření žalovaného k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby, dne 15. 2. 2021 vyjádření společnosti Linkin Invest II s.r.o., se sídlem Korunní 810/10, Vinohrady, Praha 10, která se v mezidobí do řízení přihlásila jako osoba zúčastněná na řízení. Usnesením ze dne 22. 2. 2021, č. j. 5 A 9/2021 - 67, městský soud rozhodl, že se žalobě nepřiznává odkladný účinek. Dne 3. 3. 2021 bylo soudu doručeno vyjádření žalovaného k žalobě a následně dne 8. 3. 2021 správní spis žalovaného. Vyjádření bylo dosláno navrhovateli a Linkin Invest II s.r.o. s přípisem ze dne 11. 3. 2021. Navrhovatel byl současně vyzván k vyjádření se k rozhodnutí věci bez nařízení jednání ve smyslu § 51 s. ř. s. Navrhovatel na výzvu obratem reagoval sdělením, že nadále trvá na tom, aby bylo ve věci jednání nařízeno. Dne 12. 3. 2021 byl doplněn spis správního orgánu prvního stupně. Dne 4. 5. 2021 a dne 11. 5. 2021 byla soudu doručena vyjádření navrhovatele k věci, sdělení, že souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, a žádost o bezodkladné vydání rozhodnutí. Dne 7. 6. 2021 a znovu dne 16. 6. 2021 byla doručena další žádost navrhovatele o rozhodnutí věci s tím, že jsou v ní průtahy. Vyjádření navrhovatele městský soud doslal žalovanému a Linkin Invest II s.r.o. s přípisy ze dne 21. 6. 2021. Navrhovateli přípisem ze dne 21. 6. 2021 dále sdělil, že věc je připravena k rozhodnutí, doposud však nebylo

pokračování

rozhodnuto pro velký počet dříve napadlých věcí. Soud projednává žaloby zásadně podle pořadí, v jakém došly, v současné době senát 5 A projednává zejména žaloby napadlé v roce 2019.

[9] Dne 22. 7. 2021 navrhovatel podal návrh na určení lhůty, za kterým ve spise následuje výše shrnuté vyjádření městského soudu a přípis ze dne 23. 7. 2021, kterým navrhovateli sdělil, že návrh na určení lhůty byl postoupen Nejvyššímu správnímu soudu. Návrh byl zamítnut usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2021, č. j. Aprk 15/2021 - 125. Ze spisu městského soudu je pak zjevné, že po navrácení spisu od Nejvyššího správního soudu bylo dne 13. 10. 2021 na úřední desce vyvěšeno vyrozumění o probíhajícím řízení.

[10] Dne 21. 10. 2021 podal navrhovatel opětovně návrh na určení lhůty k městskému soudu. Návrh adresoval dne 25. 10. 2021 rovněž Nejvyššímu správnímu soudu.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[11] Důvodnost návrhu na určení lhůty Nejvyšší správní soud posuzuje dle kritérií vymezených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Těmito kritérii jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu. Současně není bez významu ani § 56 odst. 1 s. ř. s., dle něhož soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí. V § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. jsou vymezeny návrhy a věci, o nichž se rozhoduje přednostně.

[12] Za porušení práva na projednání věci bez zbytečných průtahů Nejvyšší správní soud nepovažuje samotnou skutečnost, že soud učinil v přiměřených lhůtách všechny přípravné úkony předcházející rozhodnutí věci, ale stále nerozhodl, jelikož rozhoduje věci napadlé dříve. Podstatné je, aby v tomto stavu soud neudržel řízení po příliš dlouhou dobu, což se posuzuje právě podle kritérií zmíněných v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[13] V nynější věci nejde o návrh, který by měl městský soud projednat a rozhodnout přednostně podle § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. či § 56 odst. 1, věty za středníkem, s. ř. s. Nejvyšší správní soud považuje za vhodné výslovně uvést, že neshledává závažné důvody pro přednostní projednání věci (§ 56 odst. 1, věta za středníkem, s. ř. s.). Lze mít pochopení pro snahu navrhovatele o brzké projednání a rozhodnutí z důvodu probíhající výstavby, podobné důvody se nicméně ve stavebních věcech pravidelně objevují, přesto zákonodárce nestanovil pravidlo, podle kterého by tyto věci měly být přednostně projednány a rozhodnuty. Žádné zvláštní důvody, které by nynější věc odlišovaly od jiných stavebních věcí, přitom navrhovatel neuvádí (naopak opakuje již dříve vyřčené důvody, které uplatnil již v předchozím návrhu). Tvrdí sice, že v důsledku výstavby dochází k nevratným zásahům do životního prostředí, činí tak ale zcela obecně a tyto zásahy nijak konkrétněji nespécifikuje. Závažné důvody k přednostnímu projednání a rozhodnutí tedy nebyly dány.

[14] Ve vztahu ke kritériím podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích uvádí Nejvyšší správní soud následující.

[15] Nynější věc je středně složitá. Jde o stavební věc, žaloba není nijak neobvykle rozsáhlá a z jejího obsahu neplyne, že by bylo potřebné provádět složitější dokazování.

[16] Z obsahu návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu lze soudit, že předmět řízení je pro navrhovatele významnější, než je ve správním soudnictví průměrné. Nejvyšší správní soud nicméně zdůrazňuje, že stavební věci jsou účastníky řízení běžně vnímány významněji. Byť navrhovatel evidentně pocituje význam nynější věci jako značný, z objektivního pohledu

jej nelze považovat za takový jako např. u sporu o sociální dávky osoby, která se nachází v zásadním materiálním nedostatku, nebo sporu o proplacení léčby vážně nemocnému člověku.

[17] Navrhovatel k délce řízení negativně nepřispěl.

[18] K procesnímu postupu městského soudu lze uvést, že ve věci průběžně a v přiměřených lhůtách činí procesní úkony směřující k přípravě věci k projednání a rozhodnutí, jak je zřejmé z výše podaného přehledu.

[19] Lze tedy shrnout, že městský soud učinil v řízení v přiměřených lhůtách potřebné procesní úkony a věc je v zásadě připravena k projednání a rozhodnutí.

[20] Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda městský soud neponechal řízení v tomto stavu po nepřiměřeně dlouhou dobu. Posouzení této otázky je vhodné učinit v souvislosti s dalšími kritérii vymezenými v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Po jejich komplexním zhodnocení dospěl k závěru, že návrh na určení lhůty není důvodný.

[21] Od doby, kdy městský soud obdržel žalobu, uplynulo přibližně tři čtvrtě roku a od podání předchozího návrhu na určení lhůty neuplynula ani doba čtyř měsíců. Soud v této době činil procesní úkony tak, aby se řízení v rozumné době dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. Jedná se o věc střední složitosti. Byť navrhovatel svými kroky negativně nepřispěl k délce řízení, jedná se o věc pro něj jen mírně nadprůměrného významu (viz bod [16] tohoto usnesení) a po porovnání s délkou doby, po kterou je řízení vedeno, nelze v tuto chvíli dospět k závěru, že ve věci dochází k průtahům s rozhodnutím věci. Tento závěr však neznamená, že rozhodující senát městského soudu vzhledem ke specifickým okolnostem dané věci ji nemůže přednostně projednat dle § 56 odst. 1 s. ř. s., věty za středníkem.

[22] Na podporu tohoto závěru lze poukázat též na stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, publ. pod č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, vztahujícího se k odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem v případě nevydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Nejvyšší soud zde v části VI. stanoviska zmínil, že jakékoli řízení vždy nějakou dobu trvá, a dále na vysokém stupni obecnosti uvedl, že za přiměřenou délku řízení Nejvyšší soud považuje ještě 24 měsíců (nikoli však již delší). Byť se Nejvyšší správní soud do značné míry brání naznačené paušalizaci a zdůrazňuje nutnost zohledňování všech okolností posuzovaného případu, v nyní posuzované věci lze konstatovat, že řízení před městským soudem nedosáhlo délky, kterou by bylo možné označit za nepřiměřenou.

IV. Náklady řízení

[23] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. listopadu 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu